

Oasemoment 'Water dat leven doet' Emmaüsparochie - donderdag 22 september 2022

Inleiding

Elke dag komen we met water in aanraking.
We drinken het.
We wassen en koken ermee.
We zwemmen erin.
We varen erop.
Zonder water groeit er niets.
Maar water kan ook een last zijn.
We schermen ons ertegen af.
Als het stortregent, zetten we onze paraplu op.
We bouwen dijken
om geen slachtoffer te worden van het water.
Want water kan zelfs dodelijk zijn,
zoals vorig jaar de mensen in de Ardennen
en nu miljoenen mensen in Pakistan moeten ervaren.
Meestal sta je daar allemaal niet bij stil.
Maar als je de betekenis van water in je leven
werkelijk op je laat inwerken, word je er stil van.
Water kan de dood betekenen,
maar het kan ook je leven redden.
Water heeft van doen met dood en leven,
met vernietigende krachten,
maar ook met de levenwekkende krachten in je leven,
met je angsten en met je verlangens.

(Theobaldusparochie)

Korte stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Johannes.

Jezus kwam bij de stad Sichar, waar de Jakobsput staat.
Jezus ging bij die put zitten, want hij was moe van de reis.
Het was ongeveer twaalf uur 's middags.
Toen kwam er een Samaritaanse vrouw aan.
Ze kwam water halen uit de put.
Jezus zei tegen haar:
"Geef me asjeblief iets te drinken."
De vrouw zei tegen hem:
"Dat kunt u mij toch niet vragen!
Want u bent een Jood en ik ben een Samaritaanse vrouw."
Joden mogen namelijk niet omgaan met Samaritanen.

Jezus zei tegen haar:
"Ik heb jou om water gevraagd.
Maar jij weet niet wie ik ben.
Je weet niet wat God aan de mensen wil geven.
Want als je dat wel geweten had,
dan had je mij om water gevraagd!
En dan had ik je water gegeven
dat eeuwig leven geeft!"
De vrouw zei:
"Maar meneer, u hebt geen emmer, en de put is diep!
Waar wilt u dat water vandaan halen?"
Jezus zei: "Iedereen die water uit deze put drinkt,
zal weer dorst krijgen.
Maar als je drinkt van het water dat ik je geef,
krijg je nooit meer dorst.
Want het water dat ik je geef,
blijft altijd in je. Het geeft je het eeuwige leven."
De vrouw zei: "Meneer, geef mij dat water!
Dan zal ik nooit meer dorst krijgen.
En dan hoef ik nooit meer naar de put om water te halen!"
De vrouw liet haar waterkruik staan,
en ging terug naar de stad.

(Joh. 4, 4-28, *Bijbel in gewone taal*, met coupures)

Stilte

Bezinning

Wie ooit uit een eigen bron kon putten,
kent het verschil met een waterput.
Als het droog wordt,
moet je altijd dieper putten om je emmer vol te krijgen.
Het kan gebeuren dat de put leeg raakt.
Een bron droogt nooit op,
want zijn water komt van heel diep
en soms van zeer ver.
Daarom blijft een bron altijd fris.
Water uit een bron is levend water,
geen stilstaand water zoals van een put.
Water uit de put moet je halen.
Een bron geeft je zijn water zomaar,
ze vloeit zonder dat je ernaar moet vragen.

Vanwaaruit leven wij?
Uit een put, of uit een bron?

Als je uit een put leeft,
dan zoek je liefde, zoek je aandacht.
Als je uit een bron leeft,
dan ga je zelf liefhebben,
dan ga je het goede in anderen erkennen,
dan leef je mee met anderen.

Als je vanuit een put leeft,
dan leef je op het ritme
van het dagelijkse nieuws, de roddel, de sensatie.

Als je vanuit een bron leeft,
dan leer je de kleine dingen van het leven bewust ervaren,
dan sta je stil bij levensbelangrijke dingen.

Als je vanuit een put leeft,
dan tracht je mensen te overtroeven.
Als je vanuit een bron leeft,
dan schenk je aandacht aan de mens,
ga je hem waarderen om wat hij is.

Er wordt in onze wereld veel geleefd vanuit een put.
Daarom zijn er zoveel mensen uitgeput.

(naar een homilie van Mgr. Roger Gryson, en naar Fons Dijck)

Stilte

Bezinning

Als je de hitte van de dag moet dragen,
is het heerlijk om even te zitten bij de bron.
Gewoon om wat uit te rusten
of om even bij te tanken.
Het is weldadig om even uit te blazen
en om echt tot jezelf te komen.
Even zomaar zittend aan de bron,
mag je je gedachten laten gaan,
op zoek naar jezelf, naar je eigen ik.
In de vredige rust van de bron
ontdek je wie je bent.
Je voelt er de verbondenheid
met je eigen wortels, je oorsprong.
En daarin klinkt dan de roep
om te worden wie je in oorsprong bent:
een kind van mensen, van God.
Zittend bij de bron word je zelf een bron.
Thuiskomend bij jezelf
word je een thuis voor anderen.
Je mag er in gesprek gaan
met je diepste zelf, met de Gever van alle leven.
Je wordt er een ander mens van.
Zomaar even aan de bron zitten
is geen verloren tijd, maar kostbare tijd.
Het geeft nieuwe energie
om zelf een bron van levend water te worden.

(Wim Holterman osfs)

Muziek

Bezinning

De Bron van echt leven
ligt niet in de dingen buiten jou
waarvan het grote Nooit Genoeg
de dorst nooit lest.

De Bron van echt leven
vind je in jezelf,
in je diepste binnenste,
daar waar Hij die heet
'Ik zal er zijn'
je aanspreekt en zegt:
'Ik ben het die met je spreekt'.

Wie zich door Hem laat raken
ontdekt de waarheid over zichzelf:
de gebrokenheid van het bestaan
én de genezende kracht
die van Hem uitgaat.
Wie zich door Hem laat raken,
ontdekt gaandeweg
dat niet geslacht of afkomst,
niet prestatie of bezit
bepalen wie je bent,
maar het gedragen zijn door zijn Liefde
die je zegent en zendt
naar anderen toe.

Aan deze Bron van levend water
put men nooit vergeefs.

(Carlos Desoete, *In zijn naam*)

Stilte

Bezinning

De Nederlandse Etty Hillesum,
die in 1943 zou sterven in Auschwitz,
formuleerde het in haar dagboek zo:

"Binnen in me zit een heel diepe put.
En daarin zit God.
Soms kan ik erbij.
Maar vaker liggen er stenen
en gruis voor die put.
Dan is God begraven.
Als ik dan mijn hoofd in mijn handen verberg,
dan ervaar ik dat God binnenin mij is.
En dan zeg ik:
ruim het puin uit je leven
en dan komt die God weer te voorschijn."

(Etty Hillesum)

Stilte

Gebed

Heer, ik wil als het water zijn
dat in de rivieren klatert en door het oerwoud stroomt,
dat velden vruchtbaar maakt en overal leven brengt.

Heer, ik wil het water zijn dat al wat vies is wast,
dat iedere mens, hoe hij ook heet,
die heling en bevrijding zoekt
weer hoop op toekomst geeft.

Heer, ik wil als het water zijn
dat alle boten draagt, vol mensen en hun lasten,
om voor hen allemaal hun vaart te verlichten.

Heer, ik wil als het water zijn
dat in uw richting stroomt, om in de wereld,
overal uw opdracht waar te maken,
meer mens te zijn voor iedereen.

Heer, ik wil als het water zijn,
de bron van alle leven, dat alle mensen samenbrengt
om samen, overal vandaan lief en leed te delen.

(theobaldusparochie.nl)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blad.

God,
bron van Levend Water,
Laaf ons aan de bron die vriendschap heet,
dat we ons geven aan elkaar,
zoals een bron zich geeft.

Laaf ons aan de bron die wijsheid heet,
dat we de waarheid proeven
die ons vrijmaakt.

Laaf ons aan de bron die troost heet,
dat we weerbaar blijven,
als het leven ons pijn doet.

Laaf ons aan de bron die vreugde heet,
dat we leren genieten
met lijf en leden, met hart en ziel.

Laaf ons aan de bron die stilte heet,
dat we aandachtig zijn
voor het geheim in dingen en mensen,
voor uw geheim.

(4ingen - Levend water)

Muziek

Verhaal

Het verhaal van de gebarsten kruik.

Elke dag ging een waterdrager naar de rivier
om water te halen voor zijn meester.
Aan een houten juk droeg hij twee kruiken.
De ene kruik was zo goed als nieuw,
de andere was oud en gebarsten.
Daarom was de helft van deze kruik telkens leeg
als de waterdrager thuis kwam.
Dat deed de oude kruik veel verdriet.
Op een dag zei de oude kruik
tegen de waterdrager:
"Meester ik schaam me."
"Waarom?" vroeg de waterdrager.
"Omdat ik niet kan doen
wat uw andere kruik kan.
Die levert u dagelijks een volle kruik water af,
terwijl ik onderweg steeds water verlies."
"O," zei de waterdrager, "maar dat wist ik allang.
Toch heb ik je nooit willen vervangen.
Zijn die mooie bloemen langs de weg
jou dan nooit opgevallen?
Ze groeien alleen maar aan jouw kant.
Een tijdje geleden heb ik daar zaad uitgestrooid,
en jij hebt ze elke dag begoten.
Nu kan ik er voor mijn meester
een prachtig boeket bloemen van plukken."

(C. Leterme, *Een parel voor elke dag*, naar een verhaal uit India)

Korte stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn,
voor het eerste Oasemoment in deze Sint-Andrieskerk,
en het mee met ons stil wou maken in uw hart.

We blijven bij de traditie
om het Oasemoment op de vierde donderdagavond
van de maand te voorzien.
Het volgende is dus op donderdag 27 oktober.

We blikken dan al vooruit
naar het evangelie van de zondag erop,
waar Jezus Zacheüs ontmoet,
de chef van de tollenaars,
en de omstanders klagen dat hij bij een dief gaat logeren.

Laten we nu terugkeren naar huis en gezin.
Bidden we God dat Hij met ons meegaat.
Dat Hij bij ons blijft
als wij op zoek gaan naar het wezenlijke in ons leven,
Moge Gods zegen
ons daarbij elke dag opnieuw tot steun zijn

+ in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

(o.m. naar dominicanenschildebergen.be)